

ת"פ (חיפה) 33780-05-21 - מדינת ישראל נ' מג'ד קייס

ת"פ (חיפה) 33780-05-21 - מדינת ישראל נ' מג'ד קייס

ת"פ (חיפה) 33780-05-21

מדינת ישראל

נגד

מג'ד קייס

בית משפט השלום בחיפה

[05.12.2024]

כבוד השופט רונה פרסון

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי - עבירה לפי סעיף 216 (א) (4) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.5.21 החל מהשעה 21:00 לערך התקהלו בצומת נחף, בכביש 85, מאות אנשים וזאת מבלי שקיבלו אישור או רישיון לכך. במקום נכח כוח משטרה במטרה לשמור על הסדר הציבורי ועל שלום הציבור. המשתתפים בהתקהלות, הבעירו צמיגים וידו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר כוח המשטרה תוך הפרת השלום והסדר הציבורי, באופן שיש בו להטיל אימה על הציבור.

בעקבות מעשי ההתפרעות, נאלץ כוח המשטרה לעשות שימוש באמצעים לפיזור הפגנות, בהם שימוש ברימוני הלם וטילי גז מדמיע, אך ללא הועיל.

במועד האמור, בסמוך לשעה 21:50, השתתף הנאשם בהתקהלות בעומדו בסמוך לכוח המשטרה.

3. יצוין כי התיק עבר לטיפול לאחר שמיעת פרשת התביעה וחלק מפרשת ההגנה, אז הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמות במסגרתן הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, כמפורט לעיל, הורשע וסוכם כי כל צד יוכל לטעון לעונש באופן "חופשי". עוד סוכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן גם את נושא הרשעת הנאשם ומבלי שיהיה בהמלצת התסקיר כדי לחייב.

4. תסקיר שירות המבחן מיום 3.6.24 סקר את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, את הצלחתו במסגרות הלימודים השונות, את הרקע התעסוקתי התקין של הנאשם ועיסוקו כעובד סוציאלי במחלקה לשירותים חברתיים בכפר נחף. צוין את רצונו של הנאשם להמשיך ולהתמקצע במסגרת תפקידו כעובד סוציאלי.

בהתייחסותו של הנאשם לעבירה נשוא כתב האישום, ציין שירות המבחן כי הנאשם לוקח אחריות על ביצועה ומביע צער וחרטה על החלטתו להגיע להפגנה. לדבריו הוא פעל מתוך מחשבה שנוכחותו עשויה לתרום להרגעת הרוחות ושלל הזדהות עם קבוצה אידיאולוגית מסוימת או קיצונית וטען כי לא הייתה לו כוונה לעבור על החוק. טען שלפני הגעתו לצומת הבחין בכוח משטרה, אז החליט לחזור לביתו אך בשל המהומות שאירעו, טען שהשוטרים עצרו את כל הנוכחים במקום. עוד ציין כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית וטען כי הפיק את הלקחים הנדרשים. ביחס להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן כי הנאשם מנהל לרוב אורח חיים מאוזן ותקין, ללא קיומם של דפוסים עברייניים ואלימים ועוסק ביציבות התעסוקתית שלו והתפתחותו האישית והמקצועית, מחזיק בעמדות פרו-חברתיות ואינו מזדהה עם התנהגות אלימה או פורצת גבולות. בהתייחס למעורבות בעבירה, ציין שירות המבחן כי ייתכן שקשורה בנטייתו של הנאשם להיגרר ולהיות מושפע במצבים חברתיים תוך קושי בהפעלת שיקול דעת אחראי ובוגר, בנוגע להשלכות הפוטנציאליות של התנהלותו במיוחד בסיטואציה שנוצרה.

הערכת שירות המבחן היא כי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד נמוך. שירות המבחן מצא כי בהעדר הרשעות קודמות ונוכח העובדה כי הנאשם מצליח להתחבר לחומרה הגלומה במעשיו וכישלונו ההתנהגותי, הבעת הצער והחרטה, מוכנותו לשאת בתוצאות ובהתרשם מכך שהוא מנהל לרוב אורח חיים נורמטיבי וההליך המשפטי נתפס כמרתיע, הרשעתו בדיון עלולה לפגוע בהמשך עתידו המקצועי לצד הפגיעה בדמותו האישית ולכן המליץ לשקול ביטול הרשעתו בדיון תוך הטלת של"צ בהיקף של 180 שעות. 5. במסגרת ראיות לעונש מטעם ההגנה העידו שלושה; הגב' עלא בשארה בסיס, עובדת סוציאלית אשר עובדת עם הנאשם וציינה כי היא מכירה את הנאשם 3 שנים וכי הוא בקשר טוב הן עם הלקוחות והן עם עמיתיו לעבודה, הוא מתמודד עם אתגרים בצורה טובה, מזהה קשיים אצל אוכלוסיית הלקוחות ויודע לבקש עזרה כשצריך. העידה שמעולם לא שמעה אותו מרים קול או מסתכסך עם אדם אחר ואף לא שמעה אותו מתבטא כנגד המדינה. שני העיד מר עבד אלגנאם פייסל, נציג ציבור במועצה המקומית נחף ופעיל חברתי, אשר מכיר לדבריו, את הנאשם למעלה מעשור. הוא ציין ששמע עליו רק דברים טובים וכי הוא מכיר אותו במסגרת סדנאות ופעילויות חברתיות. עוד ציין כי משיחה שלו עם ראש המועצה עלה כי יש סיכוי שאם הנאשם יורשע הוא יפטר מעבודתו. שלישי העיד מר חליל קייס, אחיו של הנאשם אשר ציין שהנאשם בעל אישיות נפלאה, גם בבית ובחיי הפרטיים וגם במסגרת עבודתו. ציין שהוא אב טוב לילדיו ולכלל המשפחה המורחבת. ציין כי האירוע שבכתב האישום שינה את דרך החיים של המשפחה אשר מבקשת כולה שהנאשם יוכל לחזור לחיים נורמטיביים. ציין כי הוא סומך על הנאשם ביחס לדבריו בקשר לאירוע מושא כתב האישום, ציין שאחיו אינו איש של מעשים אלימים או דיבור אלימים וכי בית ילדותו הוא בית שלימד את הילדים לתת כבוד, גם למדינה. ציין כי המשפחה היא משפחה נורמטיבית ושומרת חוק.

6. ב"כ המאשימה בטיעוניה הדגיש כי אירועי כתב האישום המתוקן התרחשו בעיצומה של מערכה צבאית בין מדינת ישראל לארגון החמאס ברצועת עזה, "מבצע שומר החומות". ציין כי במהלך השעות והימים שקדמו לאירועים שבכתב האישום, הייתה נתונה האוכלוסייה האזרחית במדינת ישראל תחת מתקפה של מאות רקטות. כאשר במקביל, אזרחים ישראלים פעלו באופן ישיר ומכוון במסגרת גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, על רקע לאומני-גזעני, שכלל תקיפות כלפי כוחות המשטרה והביטחון, וכלפי אזרחים יהודים וערבים. עוד טען כי בנסיבות אלה, במקום שאנשי כוחות הביטחון יפנו את כל מרצם כנגד אויב מבחוץ, הם נאלצו להידרש לפעולות הגנה ומניעה של ביטחון פנים.

עוד טען כי כל מעשה של התקהלות או התפרעות הזין, או עלול היה להזין, מעשי התפרעות ואלימות נוספים וכפועל יוצא מכך, נפגעו ערכים של ריבונות המדינה ושלטון החוק והסדר הציבורי. טען כי לא ניתן להתייחס אל מעשה הנאשם כמעשה הניצב לבדו או כמעשה קל ערך, אלא יש להתייחס אליו כמעשה שעלול היה להפר את שלום הציבור בתקופה רגישה ונפיצה.

ב"כ המאשימה בטיעוניה ביקש להותיר ההרשעה על כנה וטען למתחם עונש שנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועתר לרף התחתון של מתחם העונש הראוי.

7. ב"כ הנאשם בטיעוניה לפני ביקש להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם ובמסגרת זו ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה וציין כי על אף המלצת שירות המבחן ל-180 שעות של"צ, מסכים הנאשם לרצות תקופת של"צ משמעותית יותר, ואף מסכים לתשלום פיצוי או כל רכיב אחר בהתאם לקביעת בית המשפט. טען כי כתב האישום תוקן לקולא באופן מהותי לאחר שמיעת רוב הראיות בתיק ולאחר מכן לקח הנאשם אחריות על האמור בכתב האישום המתוקן. עוד ציין כי מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם רק עמד בסמוך לכוח המשטרה.

ציין כי מדובר בנסיבות מיוחדות וכי הנאשם היה עצור 36 ימים.

הנאשם בדבריו לפני התנצל על האירוע, וטען שמתבייש לעמוד בפני בית המשפט כנאשם. ציין שהוא עובד כעובד סוציאלי במחלקת הרווחה במועצה המקומית נחף וכי כוונתו בהגעה לאירוע הייתה טובה וביקש מביהמ"ש להתחשב בו ולאפשר לו לחזור לשגרת חייו.

דין והכרעה
שאלת ההרשעה

8. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יש להרשיעו בדין ואילו הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל. הלכה פסוקה היא שהימנעות מהרשעה שמורה למקרים חריגים במיוחד ותופעל במשורה ו"רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה." (ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.85)).
- בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: "הלכת כתב") נקבע כי "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".
9. אשר לתנאי הראשון, פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, בית המשפט העליון שב וחזר על ההלכה לפיה על הנאשם להצביע על נזק קונקרטי וכי לא ניתן להסתפק ב"תרחיש תיאורטי" ודחה את הניסיונות לכרסם בהלכה זו (רע"פ 5860/15 פלונית נ' מדינת ישראל (7.9.15), רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.21)). נפסק, כי על העותר לאי הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולתמוך טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה (רע"פ 3589/14 לוזון נגד מ"י (10.6.14)).
10. אשר לתנאי השני, סוג העבירה, עסקין בעבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות מסוג זה, הגורמות לפגיעה בשלום הציבור ולהפרת הסדר במרחב הציבורי, וכרוכות לעיתים גם בהפרעה ובסיכול עבודתם של אנשי משטרה ועובדי ציבור אחרים המבקשים לבצע עבודתם נאמנה, ועל הצורך למגר תופעה זו.
11. כאמור, שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם תוך שהעריך שהרשעתו בפלילים עלולה לפגוע במישורי חייו התעסוקתיים והאישיים. אמנם תסקיר שירות המבחן משמש כלי עזר חשוב בידי בית המשפט, עם זאת, וכפי שכבר נקבע בפסיקה, התסקיר אינו מחייב את בית המשפט אשר בוחן מגוון שיקולים רחב יותר מאלה שבוחן שירות המבחן (רע"פ 2208/16 יוסף גוהר נ' מדינת ישראל (17.5.16)).
12. לאחר ששקלתי את ההלכה הנוהגת ועיינתי בפסיקה הרלוונטית, שקלתי טענות הצדדים ועיינתי בכלל המסמכים שהגיש הנאשם, ולאחר שנתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, לא מצאתי להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם. אני סבורה כי לא התקיימו בענייניו אף אחד מהתנאים המצטברים שנקבעו בהלכת כתב לצורך ביטול הרשעה, לא כל שכן הצטברותם יחדיו, ולהלן אפרט.
13. ביחס לתנאי הראשון, פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, הנאשם טען כי במידה שהרשעתו תיוותר על כנה, הוא יפוטל ממקום עבודתו כעו"ס מה שיפגע בפרנסתו ובפרנסת משפחתו. הנאשם הגיש לעניין זה מכתב מטעם ראש המועצה המקומית נחף, בו צויין כי הנאשם משמש כעו"ס במחלקת הרווחה, תפקיד ציבורי ועל פי דין הרשעתו תביא לפיטוריו. לעניין זה, העיד מר עבד אלגנאם, כי ראש המועצה אמר לו כי במידה והנאשם יורשע יש סיכוי כי הוא יפוטל מעבודתו. הנאשם לא הציג אסמכתאות שיש בהן כדי להוכיח כי הרשעתו בדין תחייב את פיטוריו מעבודתו באופן אוטומטי, ולא די בכך ש"יש סיכוי" שהוא יפוטל ממקום עבודתו. בנסיבות אלה, מדובר בנזק תיאורטי ולא בנזק קונקרטי.

יתירה מכך, ממכתבו של ראש המועצה עולה כי הנאשם מבצע עבודתו היטב ולשביעות רצון ממוניו, וחזקה על מעסיקתו כי תפעיל את שיקול דעתה ובהתאם למדיניותה תחליט האם הוא יוכל להמשיך בתפקידו.

לאור האמור, לא מצאתי כי הנאשם הוכיח שהותרת ההרשעה על כנה תגרום לפגיעה חמורה בשיקומו. משלא מתקיים התנאי הראשון שנקבע בהלכת כתב דין הבקשה לביטול ההרשעה להידחות.

14. על אף האמור לעיל ביחס לתנאי הראשון, אדון גם בתנאי השני אשר לטעמי אף הוא אינו מתקיים בנסיבות דנן בשים לב לסוג העבירה בנסיבותיה ואינו מאפשר לוותר על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

הנאשם השתתף בהתקהלות אסורה במקום ציבורי כאשר ברקע, ובהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, האירוע התרחש בעיצומה של מערכה צבאית, "מבצע שומר חומות". בזמנים אלה התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, שכלל תקיפות כלפי כוחות המשטרה והביטחון, וכלפי אזרחים. ביום האירוע התקהלו בצומת נחף מאות אנשים, וזאת מבלי שקיבלו אישור או רישיון לכך. המשתתפים בהתקהלות הבעירו צמיגים וידו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר כוח המשטרה, תוך הפרת השלום והסדר הציבורי עד שכוח המשטרה נאלץ לעשות שימוש באמצעים לפיזור ההפגנות. על רקע אירועים קשים ואלימים אלה, עצם השתתפותו של הנאשם בהתקהלות האסורה, חמורה כשלעצמה, שכן כל מעשה של התקהלות או התפרעות עלול להתלקח ולהביא להפרת הסדר ושלום הציבור וכן להפריע ולסכל את עבודת אנשי המשטרה אשר קשה ומסוכנת ממילא. על כן, צדק ב"כ המאשימה בטעונו כי לא ניתן להתייחס למעשה הנאשם כאל מעשה הניצב לבדו או כמעשה קל ערך, במיוחד במצב בטחוני רגיש ונפיץ כבמועד ביצוע העבירה.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני סבורה כי ביטול הרשעת הנאשם תשגר מסר מוטעה ותפגע באינטרס הציבורי המחייב מיגורן של עבירות הקשורות בהפרת הסדר הציבורי בנסיבות המתוארות ותפגע בהרתעת היחיד והרבים. 15. לאור כלל האמור, לא מצאתי שהנאשם עומד בתנאים המצטברים שהותוו בהלכת כתב לביטול הרשעתו, ועל כן אני רואה להורות על ביטול ההרשעה.

בהגיעי להחלטה זו, לא התעלמתי מנתוני האישיים החיוביים של הנאשם כפי שעולה מהתעודות ואסופת מכתבי ההמלצה שהגיש, מעדויותיהם של שלושת העדים מטעמו שהעידו על אופיו הטוב, מהמלצות שירות המבחן, מהחרטה שהביע וכן מהזמן שחלף מאז ביצוע העבירה. עם זאת, אני סבורה כי מדובר בשיקולים אותם יש לשקול לקולא בעת גזירת עונשו של הנאשם ולא כשיקולים התומכים בביטול הרשעתו.

כאמור, אי הרשעה מהווה חריג לכלל כאשר לא מצאתי כי מדובר כאן במקרה חריג או בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה לבין חומרתה של העבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם

16. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, את עקרון ההלימה המנחה בענישה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך יתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בעבירה, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.
17. הנאשם פגע במעשיו בערכים של שמירה על שלטון החוק, שלום הציבור והסדר במרחב הציבורי.
18. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר באירוע של התקהלות אסורה במקום ציבורי ועל רקע אירועים ביטחוניים. נתתי דעתי לכך שלא מיוחסת לנאשם עבירה נוספת, אך עצם השתתפותו בהתקהלות האסורה, בנסיבות שתוארו בכתב האישום, חמורה כשלעצמה ופוגעת בסדר הציבורי ובשלום הציבור וכן גורמת להפרעה בעבודתם של השוטרים.
19. לאור נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.
20. סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין קובע עונש מרבי של שישה חודשי מאסר של מי שמתנהג במקום ציבורי באופן העלול להביא להפרת השלום.
21. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, מעין בגזרי דין שניתנו בעבירות דומות, עולה כי נגזרו על הנאשמים עונשים בדמות מאסרים מותנים כשלצדם קנס או התחייבות או של"צ ועד למאסר בעבודות שירות כשלצדו מאסר על תנאי וקנס.
- בת"פ (י-ם) 50221-09-17 מדינת ישראל נ' נעים ואח' (14.2.21) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של התנהגות שעלולה להביא להפרת השלום במקום ציבורי. על פי עובדות כתב האישום, בתום משחק כדורגל, נסעו המתלוננים, אוהדי קבוצת מכבי חיפה, ברכבם. באותה עת נסעו הנאשמים, אוהדי קבוצת בית"ר ירושלים, ברכבם. בעת שעמדו שני כלי-הרכב ברמזור אדום, ירדו הנאשמים מרכבם והתקרבו לרכבם של המתלוננים, והכו בחלונות ודלתות רכבם של המתלוננים באגרופים ובבעיטות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה כשלצדו קנס או פיצוי, ועד למאסר קצר בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר מותנה והתחייבות.
- בת"פ (י-ם) 50712-04-18 מדינת ישראל נ' סלאימה (13.9.20) הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בביצוע עבירות של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, איומים והעלבת עובד ציבור. הנאשמת התקרבה לעבר קבוצת יהודים שביקרו במתחם הר הבית, צעקה לעברם וקיללה אותם. היא סירבה לחדול ממעשיה וכאשר הביט לעברה אחד השוטרים היא קיללה אותו. הנאשמת וחברתה שהייתה עמה עוכבו על ידי אותו שוטר, ובהמשך הניפה הנאשמת ידה לכיוונו ולכן נעצרה כשהיא ממשיכה להשתולל ולצעוק. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה צריך לעמוד על מע"ת ושל"צ ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשמת 6 חודשי מאסר על תנאי, 200 שעות של"צ, צו מבחן למשך 18 חודשים, פיצוי למתלונן והתחייבות.

בת"פ (י-ם) 33495-12-12 מדינת ישראל נ' דיאב (5.10.16) (להלן: "פס"ד דיאב"), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור. הנאשם התקרב אל קבוצת מבקרים יהודים ששהו בהר הבית וצעק לעברם לצאת מהמקום, ומשהתעלמו המבקרים מצעקותיו ניגש הנאשם ודחף את אחד המבקרים בידו. המתלונן, שליווה את הקבוצה, פנה אל הנאשם ודרש ממנו להפסיק, בתגובה קילל הנאשם את המתלונן, ולאחר שעוכב המשיך וצעק לעבר השוטר. בית המשפט דחה את עתירת הנאשם לביטול הרשעה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין עונש של מאסר מותנה ועד למאסר בפועל שמשכו קצר ואשר יכול וירוצה בעבודות שירות. בית המשפט גזר על הנאשם 45 ימי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪700.

יצוין כי נתתי דעתי להשלמת טיעון שהגיש הסניגור ביחס לפס"ד דיאב, אותו הגישה המאשימה, ואני ערה להבדלים בין המקרה שם לנסיבות המקרה עסקינן.

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם כאן נע בין עונש מאסר מותנה כרכיב בודד או בצירוף רכיבי ענישה נלווים לרבות צו של"צ, ועד מאסר בפועל קצר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ובצירוף ענישה נלווית.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

23. לא מצאתי כי במקרה שבפניי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

24. לקולא התחשבתי בכך שמדובר באדם המנהל אורח חיים נורמטיבי, נשוי ואב לשלושה קטינים, עובד סוציאלי במקצועו, בעל תואר ראשון ושני, נעדר עבר פלילי. מעיון בתעודות שהגיש ואסופת מכתבי ההמלצה ממעסיקיו לאורך השנים עולה כי מדובר באדם בעל הישגים גבוהים הן בלימודיו והן בעבודתו. הנאשם עבד לאורך השנים כעובד סוציאלי במסגרות שונות לצד אוכלוסיות מוחלשות, כאשר במכתבים ממעסיקיו הוא מתואר כאדם אדיב ונעים הליכות, ועבודתו מאופיינת ברגישות, בכבוד, במסירות ובמקצועיות.

כך גם שלושת העדים מטעם הנאשם, העידו מתוך היכרותם עימו כי מדובר באדם חיובי וערכי, הן בחייו האישיים והן בחייו המקצועיים, ומכאן שמדובר באירוע חריג אשר אינו מייצג את התנהלותו בדרך כלל.

התחשבתי בהודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, הודאה אשר באה במהלך שמיעת פרשת ההגנה ואשר חסכה בזמן שיפוטי.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה בדבריו לפניי וביקש לחזור לשגרת חייו.

25. שירות המבחן ציין כאמור כי הסיכון להישנות עבירות דומות מצידו של הנאשם נמוך, וכי ההליך המשפטי נתפס כמרתיע עבורו, והמליץ לגזור על הנאשם של"צ בהיקף של 180 שעות.

26. לאור כל האמור לעיל ונוכח הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות על מעשיו, נסיבותיו האישיות החיוביות, היעדר עבר פלילי, ובשים לב לזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, ולאחר שהתחשבתי גם בתקופת מעצרו של הנאשם, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה.

אני סבורה כי ענישה הכוללת של"צ, לצד מאסר מותנה וקנס, מהווה ענישה מאוזנת וראויה בנסיבות העניין, אשר יש בה כדי להביא להרתעת הנאשם כמו גם להרתעתם של עבריינים בפרט ובכללם כדי להגשים את עיקרון ההלימה כמתחייב.

סוף דבר

27. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני דנה את הנאשם למאסר לתקופה של 3 חודשים. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם בתוך תקופה של 3 שנים יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. אני דנה את הנאשם לביצוע של"צ בהיקף של 180 שעות בתוך שנה אחת. הצו יבוצע במסגרת המנהל לשירותים חברתיים בעיריית כרמיאל בליווי צעירים עם צרכים מיוחדים.

הובהרו בזה לנאשם, משמעות הצו, והנאשם הוזהר שבאם לא ימלא אחר הצו, יהא צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71 ד' לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

ג. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם עד לתאריך 6.1.25.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה.

ניתן לשלם את הקנס בתוך 3 ימים ממועד מתן גזר הדין, בדרכים הבאות:

* בכרטיס אשראי באתר מקוון של רשות האכיפה והגביה, בכתובת www.eca.gov.il

* במוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****

* בדואר ללא צורך בשובר תשלום, באמצעות הצגת תעודת זהות.

העתק החלטה זו תועבר לשירות המבחן, אשר יפקח על ביצוע השל"צ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, במעמד הנוכחים.